

ಸಾವನ್ಹಿದರು. ಇದಿಗ ಕಾಸರಗೋಡು ಸಹಕಾರಿ ಆಸ್ತಿತ್ವಯಲ್ಲಿ ತುರಾಗಿ ದಯಾಲಿಸಿಂತಹ ಫೋಟೋನ್ನು ಶರಿರದಲ್ಲಿರುವ ಮನೋಭಾವ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಹರಿದಾಸ್.

ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ ಮನೋಭಾವ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಹರಿದಾಸ್. ‘ಕೇರಳದ ಕಣ್ಣಾರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ವೆಲೇಟ್‌ಪ್ರೋ ಕೇರ್ಲ್ ಯೂನಿಟ್‌ ಗಮನಿಸಿ ವರಯಸ್ಥಾ ದವರು, ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದು ಕೊನೆಯ ಹಂಡದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಶಮನ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅದು. ಅನೇಕ ವೈದ್ಯರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ರೋಗಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ

ದೊಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಶೇಂಬಂಗ್ ಮಾಡುವುದು, ಸಾನ್ ಮಾಡಿಸುವುದು ಮಂತಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಜಾಲದಲ್ಲಿ 11 ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ ರೋಗಿಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಮ್ಲೋ ಹಿರಿಯರು ಸೇವೆಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ತಾವು ಕೊನೆಗಾಲಿಂದು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಕಾರಿ ಆಸ್ತಿತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಂಡು, ಎಷ್ಟೂ ರೋಗಿಗಳು ದಿಸ್ತ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ ಆಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ

ಮೊತ್ತವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿರುವುದೂ ಇದೆ. ವೈದ್ಯರ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ, ಆಸ್ತಿತ್ವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವವೇ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಮತ್ತೆನೂ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹರಿದಾಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅನಾರೋಗ್ಯ ಕಾಡಿದಾಗ ರೋಗಿಯ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಸಾಮಿನ ಭಯ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಬಹುದು. ಆ ಭಯ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ತ್ವಿತಿ ಪಾತ್ರರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ...’ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂಂದು ಅಸಹಾಯಕತೆ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಹಣವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ದಂಧೆಯೊಂದು ಖಾಸಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಕಾಣಿತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಲೂ ಹೊರಳನೋಟಿ ಹರಿಸಿಕೊಂಡು. ಅಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಇದು ಸಹಾಲ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕಾಳಜಿಗಾಗಿ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅದು. ಹಂಡಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದು ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಂದು. ಆ ಆಶಯಕ್ಕೂ ಸಹಕಾರಿ ತತ್ವವೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬಹುಮತ, ಡುರುಪಾರಿಗಳಿ. ಇಮೇಲ್: feedback@sudha.co.in

